

UZASADNIENIE

Decyzją z dn. 25.04.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z 9.03.2018r. odmówił D. R. prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1248 ze zm.), albowiem rozwiązanie umowy o pracę z dn. 31.08. (...) z Zakładem Produkcyjno Usługowo Handlowym (...) K., (...) Spółka cywilna w K., nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy z 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz.U. z 2017r. poz. 1065 ze zm.). Zakład uznał, że pozostałe przesłanki do ustalenia prawa do przedmiotowego świadczenia zostały spełnione przez wnioskodawcę /decyzja k. 29 akt ZUS/.

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą wnioskodawca złożył od niej odwołanie. W uzasadnieniu podał, że nie zgadza się z decyzją o odebraniu mu świadczenia przedemerytalnego pobieranego od 10.03.2018r. Podkreślił, że ma 42 lata stażu pracy, w związku z chorobą starał się o zasiłek rehabilitacyjny, którego ZUS nie przyznał mimo, iż jest niezdolny do pracy, akcentując, że obecnie nie ma środków do życia, nie posiada tytułu do ubezpieczenia, a do uzyskania praw do emerytury pozostały mu 3 lata /odwołanie k. 3/.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie i podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie /odpowiedź na odwołanie k. 6/.

Na rozprawie z dn. 25.07.2018r. wnioskodawca poparł odwołanie i jednocześnie oświadczył, że rzeczywistym powodem rozwiązania umowy o pracę było to, że zachorował, dodając, że nie zna się na przepisach i sądził, że będzie mógł uzyskać prawo do świadczenia przedemerytalnego, natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania /e-prot. z 25.07.2018r.: 00:00:57, 00:03:01/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. R. (urodz. (...)) złożył 9.03.2018r. wniosek o świadczenie przedemerytalne /wniosek k. 1 akt ZUS/.

Odwołujący pozostawał od dn. 15.04.2013r. w stosunku pracy z Zakładem Produkcyjno Usługowo Handlowym (...) K., (...) Spółka cywilna w K. na podstawie umowy o pracę z 15.04.2013r. na czas nieokreślony, na mocy której wnioskodawca wykonywał pracę na stanowisku pracownika fizycznego – operatora młynka w pełnym wymiarze czasu pracy /umowa k. 5 akt ZUS/.

W dn. 22.05.2017r. w/w pracodawca złożył wnioskodawcy pisemne oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upływał w dn. 31.08.2017r. w trybie przewidzianym w art. 30 par. 1 pkt 2 k.p.

Przyczyną rozwiązania z wnioskodawcą w/w stosunku pracy była niezdolność do wykonywania pracy przez D. R. na stanowisku operatora młynków do mielenia tworzyw stwierdzona orzeczeniem lekarskim z dn. 22.05.2017r. wydanym na podstawie skierowania na badania kontrolne z dn. 19.05.2017r. wystawionego przez w/w pracodawcę. /okoliczność przyznana przez wnioskodawcę na rozprawie 25.07.2018r. - e-prot. z 25.07.2018r.: 00:00:57, oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem z 22.05.2017r. k. 6 akt ZUS, notatka służbowa k. 21 akt ZUS, wyjaśnienie k. 25 i 30 akt ZUS, orzeczenie lekarskie z 22.05.2017r. k. 5/.

Zgodnie ze świadectwem pracy z 31.08.2017r. wystawionym przez Zakład Produkcyjno Usługowo Handlowy (...) K., (...) Spółka cywilna w K. wnioskodawca był zatrudniony na umowę o pracę od 15.04.2013r. do 31.08.2017r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika fizycznego – operatora młynka, a stosunek pracy z w/w pracodawcą ustał w wyniku rozwiązania przez oświadczenie ze strony pracodawcy z zachowaniem okresu wypowiedzenia (rozwiązanie za wypowiedzeniem) art. 30 par. 1 pkt 2 k.p. /świadectwo pracy k. 4 akt ZUS/.

Zgodnie z zaświadczeniami z Powiatowego Urzędu Pracy w P. z 5.03.2018r. wnioskodawca był zarejestrowany jako osoba bezrobotna w okresach: 12.02.1990r.-9.09.1990r., 26.01.1993r.-1.12.1993r., od 4.09.2017r. do nadal i pobierał zasiłek dla bezrobotnych od 20.02.1990r. do 9.09.1990r., od 4.09.2017r. do nadal. Zasiłek dla bezrobotnych został wnioskodawcy przyznany od 4.09.2017r. na 365 dni z tytułu pozostawania bez pracy. Wnioskodawca w okresie od dnia zarejestrowania nie otrzymywał oferty odpowiedniej pracy, zatrudnienia w ramach robót publicznych, prac interwencyjnych oraz propozycji przekwalifikowania się lub przyuczenia do zawodu, ani nie korzystał z dofinansowania z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej, a nadto nie ma obecnie możliwości jego zatrudnienia z powodu braku odpowiednich ofert pracy. W zaświadczeniu z 5.03.2018r. Powiatowy Urząd Pracy w P. podał, że 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych przysługiwał wnioskodawcy od 4.09.2017r. do 2.03.2018r. /zaświadczenia z PUP k. 7-8 akt ZUS/.

ZUS na skutek wniosku odwołującego o przyznanie świadczenia przedemerytalnego nie wydał decyzji o przyznaniu wnioskodawcy prawa do tego świadczenia, ani nie przesłał do PUP w P. informacji o pobieraniu tego świadczenia przez odwołującego. Natomiast w toku postępowania przed organem rentowym ZUS przedwcześnie wysłał do Powiatowego Urzędu Pracy w P. za pośrednictwem faksu informację o przyznaniu wnioskodawcy świadczenia przedemerytalnego. Oryginał pisma ZUS z 5.04.2018r. nadanego w/w faksem został anulowany następnie pismem ZUS z 25.04.2018r. wobec ustalenia przez organ rentowy, że pracodawca nie rozwiązał z wnioskodawcą stosunku pracy z przyczyn leżących po stronie pracodawcy. W/W pismo z 25.04.2018r. organ rentowy przesłał do PUP w P.. /faks pisma z 5.04.2018r. k. 17 akt ZUS, pismo z 5.04.2018r. k. 18-19, pismo z 25.04.2018r. k. 27 akt ZUS, wyjaśnienia pracodawcy k. 30 akt ZUS/.

Wnioskodawca na skutek przedwczesnego przesłania faksem przez ZUS pisma z 5.04.2018r. do PUP w P. - otrzymał z PUP w P. decyzję z dn. 6.04.2018r. o utracie prawa do zasiłku oraz statusu osoby bezrobotnej od 10.03.2018r. na podstawie art. 33ust. 4 pkt 1 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy z 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1065 ze zm.), uzasadniając to tym, że z dokumentów wynika, że od 10.03.2018r. wnioskodawca pobiera świadczenie przedemerytalne /decyzja k. 4/.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z 9.03.2018r. wydał zaskarżoną decyzję z dn. 25.04.2018r., którą odmówił D. R. prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1248 ze zm.), albowiem rozwiązanie umowy o pracę z dn. 31.08. (...) z Zakładem Produkcyjno Usługowo Handlowym (...) K., (...) Spółka cywilna w K., nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy z 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz.U. z 2017r. poz. 1065 ze zm.). Jednocześnie Zakład uznał, że pozostałe przesłanki do ustalenia prawa do przedmiotowego świadczenia z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych zostały przez wnioskodawcę spełnione /decyzja k. 29 akt ZUS/.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w całości na podstawie powołanych dokumentów, których wartości dowodowej nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł powodów by czynić to z urzędu. Dodać należy, że kwestia przyczyny rozwiązania z wnioskodawcą umowy z 15.04.2013r. przez pracodawcę nie była sporna, a odwołujący wprost na rozprawie 25.07.2018r. przyznał, że stanowiła ją jego niezdolność do pracy na stanowisku operatora młynka w związku z jego chorobą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dn. 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1248 ze zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która 1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat

dla mężczyzn, lub 2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, 1292, 1321, 1428 i 1543), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub, 3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778), zwanej dalej „ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych”, i za ten okres opłacała składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub 4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub 4a) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 60 dni od dnia ustania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1952), lub zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. z 2016 r. poz. 162 i 972 oraz z 2017 r. poz. 1428), pobieranych nieprzerwanie przez okres co najmniej 365 dni, jeżeli utrata prawa do nich była spowodowana śmiercią osoby, nad którą opieka była sprawowana, i do dnia, w którym ustało prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub 5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub 6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Zgodnie zaś z ust. 2 art. 2 w/w ustawy, za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 i 1386), zwanej dalej „ustawą o emeryturach i rentach z FUS”.

Z kolei w ust. 3 art. 2 w/w ustawy postanowiono, że świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki: 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna; 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych; 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Zgodnie z art. 2 pkt 29 ustawy z 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1065) pod pojęciem rozwiązania stosunku z przyczyn dotyczących zakładu pracy rozumie się: a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 2018 r. poz. 917, 1000 i 1076), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego

mniej niż 20 pracowników, b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych, c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy, d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1⁴ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Spór w n/n sprawie dotyczył prawa do świadczenia przedemerytalnego, przy ustalaniu którego wszystkie przesłanki muszą być spełnione łącznie najpóźniej do dnia wydania decyzji organu rentowego.

Nie ma przy tym między stronami sporu, że wnioskodawca spełnił w świetle przytoczonych wyżej przepisów następujące przesłanki do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego: ukończył 60 lat oraz posiada okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 35 lat dla mężczyzn, po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych nadal jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych, złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne w terminie nieprzekraczającym 30 dni od wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Natomiast w świetle całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, należy uznać, że odwołujący nie spełnił ostatniej wymaganej prawem i koniecznej przesłanki do przyznania mu świadczenia przedemerytalnego, gdyż rozwiązanie stosunku pracy z Zakładem Produkcyjno Usługowo Handlowym (...) K., (...) Spółka cywilna w K. nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy z 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz.U. z 2017r. poz. 1065 ze zm.). Jak bowiem wynika z zestawienia odręcznej notatki na pisemnym oświadczeniu w/w pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę z wnioskodawcą z dn. 22.05.2017r. (k. 6 akt ZUS), a także z pisemnego wyjaśnienia tegoż pracodawcy złożonego organowi rentowemu (k. 30 akt ZUS), z którym koreluje załączone do odwołania orzeczenie lekarza profilaktyka (k. 5), przyczyną rozwiązania umowy o pracę było stwierdzenie niezdolności do pracy skarżącego na stanowisku operatora młynka. Jest to też okoliczność przyznana przez odwołującego wprost na rozprawie 25.07.2018r.

Sąd zważył zatem, że w definicji przyczyn rozwiązania stosunku pracy leżących po stronie pracodawcy zawartej w przytoczonym wyżej art. 2 pkt 29 ustawy z 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nie przewidziano wypowiedzenia przez pracodawcę stosunku pracy z uwagi na orzeczenie lekarskie o niezdolności wykonywania pracy przez pracownika na określonym stanowisku pracy.

W tym stanie rzeczy zakwestionowana decyzja jest prawidłowa, albowiem odwołujący nie spełnił łącznie wszystkich wymaganych prawem przesłanek do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawcy, o czym orzekł jak w sentencji wyroku.

A.P.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy razem z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia apelacji.